

imod 50 Mill. Kr. for Dansk Genforsikrings Vedkommende—, og naar det ærede Medlem særlig vilde betragte dette som et Udslag af de frie Kræfters frie Spil, vil jeg gerne sige, at man har ogsaa andre Steder, hvor de frie Kræfters frie Spil ikke har gjort sig gældende, set, at man i Løbet af et Aar har sat et halvt Hundrede Millioner Kroner til. Men ligesom man kan have Udueligheder og Svindlere; har man vel Lov til at sige, indenfor andre Brancher, saaledes kan man ogsaa have det indenfor Forsikringsbranchen; en af de vanskeligste Brancher, vi vel overhovedet har. Jeg tror derfor, det vil være rigtig i alt Fald foreløbig at holde sig til Livsforsikrings-selskaber ved Lovgivning paa dette Omraade.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det Udvalg, der rimeligvis vil blive nedsat ved Afslutningen af denne Forhandling.

Gamborg: Den gældende Livsforsikringslov har, skønt den fra sin Begyndelse har været behæftet med ganske urimelige tekniske Bestemmelser, saaledes som de ærede Medlemmer, der nylig har haft Ordet, har udtalt, været i god Retning indenfor dansk Forsikringsvæsen. Denne Lovgivning har en ret interessant Historie. I sidste Halvdel af 80'erne kom der stærke Krav fra danske Forsikringsmænd til Staten om at faa en Livsforsikringslovgivning, men Kravene naaede altid kun til døve Øren. Paa det Tidspunkt havde vi her i Landet kun et Par danske Livsforsikrings-selskaber, som endda ikke var ret virksomme, men vi havde en lang Række af udenlandske Livsforsikrings-selskaber virkende her i Landet, og de var til Gengæld saa meget mere virksomme; og naar de gamle Forsikringsfolk paa det Tidspunkt hyppigt begærede en Livsforsikringslov, var den nærmest tænkt som et Værn imod denne udenlandske Konkurrence; og paa det Tidspunkt efter min Mening ikke overmaade stærkt paakrævet, selv om jeg altid har ment, den vilde være heldig. Saa forandrede imidlertid Forholdene sig ganske i 90'erne. Da fik vi en Gründerepidemi; en lang Række af ukyndige Folk, Officerer og andre, der ikke kendte noget til det, de her gav sig af med, begyndte at stifte Livsforsikrings-selskaber, og de var ikke alle lige dejlige, eller rettere, jeg kan sige, der var saa faa, der var dejlige, at i dette Øjeblik kun to eksisterer som gode blomstrende Selskaber, nemlig Dansk Folkeforsikring og Nordisk Livsforsikring — alle de andre er gaaet al Kødets Gang. Det kan dog ikke siges, at der ved deres Ligbælgelse har staaet sørgende forsikrede,

det sørgede de andre Selskaber for ikke vilde ske. Men det var ganske naturligt, at som Værn imod saadanne Gründere ønskede de andre, de sagkyndige Livsforsikringsfolk, en Lovgivning, og Kravet om, at en Livsforsikringslov burde etableres, kom igen meget højlydt frem overfor Autoriteterne. Det nyttede, igen ikke noget, før vi fik en Forsikringsmand til Indenrigsminister, nemlig afdøde Ludvig Bramsen. Han, som ikke var særlig livsforsikringskyndig, var dog paa det rene med, at en Lovgivning her var paakrævet, og medvirkede til, at der blev nedsat en skandinavisk Kommission, som skulde udarbejde en saadan Lov, fælles for de tre nordiske Riger.

I denne Kommission kom de gamle Selskabers Autoriteter, de gamle Forsikringsmatematikere og -jurister, til at være de dominerende, og det Udkast til en Forsikringslov, der blev Resultatet af Kommissionens Arbejde, bar i høj Grad Præget deraf. Loven var ganske utvivlsomt en Beskyttelseslov for de gamle Selskaber og tog intet som helst Hensyn til, at ogsaa de unge kunde have en Ret til at være her i Verden, og at mange, eller dog nogle af de unge i alt Fald var fuldt ud levedygtige. Det gav sig Udtryk i, at nogle af de foreslaaede Bestemmelser var baseret paa en forældet Beregningsmetode for Opgørelser; en Metode, der havde haft sin gode Begrundelse i Livsforsikringsvæsenets Barndomstid, men som det for længst var vokset fra. Jeg vilde ønske, jeg nu havde til Disposition en sort Tavle og et Stykke Kridt, og at de ærede Medlemmer havde til deres Raadighed et Par Timers Tid; saa vilde jeg holde et antagelig ganske fornøjeligt Foredrag for Dem, hvorefter De vilde kunne forstaa noget af det, som nu formodentlig bliver Ægyptisk for de fleste. Men jeg maa ganske kort nævne et Par Hovedpunkter i det, som det drejer sig om her, fordi det spiller en Rolle med Hensyn til Lovens tekniske Bestemmelser.

Det er almindelig kendt, at Dødeligheden; Sandsynligheden for at dø; vokser for ethvert Menneske med hvert Aar, det bliver ældre. Hvis nu et Livsforsikrings-selskab blev indrettet paa samme Maade som andre Forsikrings-selskaber, Brandforsikrings-selskaber f. Eks., vilde det medføre, at den Præmie, der skulde erlægges for at være forsikret et Aar, vilde vokse for hvert Aar sammen med Alderen; og de Forhold, der vilde fremkomme som Følge heraf, vilde gøre det ganske umuligt at etablere Forsikring. Det er en Metode, der er anvendt f. Eks. af store amerikanske